

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 8 november 2010 — Lebara Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zaak C-520/10)

(2011/C 30/29)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lebara Ltd

Verwerende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 2, lid 1, van de Zesde btw-richtlijn⁽¹⁾, wanneer een belastingplichtige („marktdelnemer A”) telefoonkaarten verkoopt die het recht verlenen om van deze laatste telecommunicatiediensten te ontvangen, aldus te worden uitgelegd dat marktdelnemer A voor btw-doeleinden twee leveringen verricht: een op het tijdstip van de initiële verkoop van de telefoonkaart door marktdelnemer A aan een andere belastingplichtige („marktdelnemer B”), en een op het tijdstip van de afkoop van de kaart (te weten het gebruik van de kaart door een persoon — de eindgebruiker — om telefoongesprekken ermee te voeren)?
- 2) Zo ja, hoe dient in dat geval de btw (conform de relevante wetgeving van de Unie) te worden toegepast in de schakel van leveringen waarbij marktdelnemer A de telefoonkaart aan marktdelnemer B verkoopt, marktdelnemer B de telefoonkaart doorverkoopt in lidstaat B en de kaart ten slotte in lidstaat B wordt gekocht door een eindgebruiker die de telefoonkaart gebruikt om te telefoneren?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 8 november 2010 door Grúas Abril Asistencia, S.L. tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 24 augustus 2010 in zaak T-386/09, Grúas Abril Asistencia, S.L./Europese Commissie

(Zaak C-521/10 P)

(2011/C 30/30)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Grúas Abril Asistencia, S.L. (vertegenwoordiger: R. García García, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De aangevoerde argumenten bewijzen, de genoemde beschikking van niet-ontvankelijkheid vernietigen na toepassing van de vereiste wettelijke procedures, en derhalve het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk verklaren, aangezien rekwirante gerechtigd is om dit beroep in te stellen, en de zaak ten gronde afdoen overeenkomstig de vorderingen in beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt hogere voorziening in tegen de beschikking van het Gerecht waarbij niet-ontvankelijk wordt verklaard het beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Europese Commissie om geen procedure in te leiden om een einde te maken aan de aan de zaak gestelde inbreuken. Het Gerecht oordeelt dat deze weigering niet vatbaar is voor beroep door een particulier.

Rekwirante is van mening dat particulieren, als adressaten van de beschikking waartegen beroep wordt ingesteld en die hierdoor rechtstreeks en individueel worden geraakt, beroep tot nietigverklaring kunnen instellen overeenkomstig artikel 230 EG en artikel III-365 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa, en de overeenkomstige rechtspraak. Rekwirante verzoekt om de niet-ontvankelijkheid te herroepen, en derhalve het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Sozialgericht Würzburg (Duitsland) op 9 november 2010 — Doris Reichel-Albert/Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Zaak C-522/10)

(2011/C 30/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Sozialgericht Würzburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Doris Reichel-Albert

Verwerende partij: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 44, lid 2, van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een regeling van een lidstaat volgens welke tijdvakken van opvoeding van kinderen, die in een andere lidstaat van de Europese Unie zijn vervuld, slechts dan moeten worden erkend zoals die welke in eerstgenoemde lidstaat zijn vervuld, wanneer de opvoedende ouder met zijn kind in het buitenland zijn gebruikelijke verblijfplaats had en tijdens de opvoeding of onmiddellijk vóór de geboorte van het kind tijdvakken van verplichte bijdragebetaling ter zake van een daar in loondienst of als zelfstandige uitgeoefende beroepswerkzaamheid heeft vervuld, of wanneer bij een gemeenschappelijk verblijf van echtgenoten of partners in het buitenland de echtgenoot of partner van de opvoedende ouder dergelijke tijdvakken van verplichte bijdragebetaling heeft vervuld of enkel deswege niet heeft vervuld omdat hij tot de in § 5, leden 1 en 4, SGB VI genoemde personen behoort of krachtens § 6 SGB VI van de verzekeringsplicht was vrijgesteld (§§ 56, lid 3, tweede en derde zin, 57 en 249 SGB VI)?
- 2) Moet artikel 44, lid 2, van verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, verder gaand dan de bewoordingen ervan, aldus worden uitgelegd dat in uitzonderlijke gevallen de tijdvakken van opvoeding van kinderen ook zonder in loondienst of als zelfstandige uitgeoefende beroepswerkzaamheid in aanmerking moeten worden genomen, wanneer zij anders, volgens de geldende bepalingen, noch in de bevoegde lidstaat noch in een andere lidstaat waar de persoon tijdens de opvoeding van de kinderen zijn gebruikelijke verblijfplaats had, in aanmerking worden genomen?

⁽¹⁾ PB L 284, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 10 november 2010 — Wintersteiger AG/Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

(Zaak C-523/10)

(2011/C 30/32)

Proceetaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wintersteiger AG

Verwerende partij: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de woorden „plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen” in artikel 5, nr. 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 (hierna: „verordening Brussel I”) ⁽¹⁾, wanneer van een in een andere lidstaat gevestigde persoon wordt beweerd dat hij inbreuk op een merk van de staat van het gerecht heeft gepleegd door gebruikmaking van een aan het merk gelijk trefwoord (AdWord) in een internetzoekmachine die haar diensten onder verschillende landcode-topniveaudomeinen aanbiedt, aldus worden uitgelegd:
 - 1.1. dat de bevoegdheid uitsluitend ontstaat wanneer het trefwoord wordt gebruikt op de website van de zoekmachine waarvan het topniveaudomein dat van de staat van het gerecht is;
 - 1.2. dat de bevoegdheid uitsluitend ontstaat wanneer de website van de zoekmachine waarop het trefwoord wordt gebruikt, in de staat van het gerecht kan worden geraadpleegd;
 - 1.3. dat voor de bevoegdheid vereist is dat naast de mogelijkheid om de website te raadplegen, aan andere eisen is voldaan?
- 2) Indien de vraag onder punt 1.3 bevestigend wordt beantwoord:

Volgens welke criteria moet worden bepaald of bij gebruik als AdWord van een merk van de staat van het gerecht op een website van een zoekmachine met een ander landcode-topniveaudomein dan dat van de staat van het gerecht, een bevoegdheid krachtens artikel 5, nr. 3, van verordening Brussel I ontstaat?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).